

ΤΙ ΜΩΡΙΑ!

Περὶ τοῦ Στέλμαν, Ροῦμπολδ καὶ τῶν ἄλλων
Περὶ τῶν Ἑγγλων καὶ τῶν Ἀγγλογάλλων
Περὶ ἐφοδίων καὶ Ἐθνικοῦ δεσμοῦ
Περὶ τοῦ φοβεροῦ ἀποκλεισμοῦ
Μᾶς ψάλλει ὁ κύρ Θόδωρος πολλὰ
Καὶ ὁ Τρικοῦπης ὀλονέν γελά
Κι' αὐτὸς ὁ γέλως εἶνε τιμωρία
Κι' ὁ κόσμος ὅλος κρᾶζει: Τί μωρία!

Αξενόμοια



ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ὁ θίασος τοῦ Λασσαλ ἀκροτηριασθεὶς σοβαρῶς ἐξακολοθεῖ τὰς παραστάσεις του ἀκόμη εἰς τὸ χειμερινὸν ἐρεῖπιον, τὸ ὅποιον ἀποροῦμεν πῶς δὲν κατετάχθη εἰσέτι ὑπὸ τοῦ κ. Ραγκαβῆ εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Λεξικὸν του παραπλευρῶς πρὸς τὸ θέατρον τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἢ καὶ τοῦ Διονύσου. Ἄς μὴ ἀνησυχῶσιν ὅμως οἱ ἀρχαιοφιλοὶ, διότι, καθ' ἃ ἐμάθομεν, ὁ γηραιὸς συγγραφεὺς προτίθεται νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἑλλειψιν εὐθύς ὡς κροτήσῃ τὸ πρῶτον κανόνι ... τῆς πτωχεύσεως.

Καὶ δὲν θὰ συμβῇ τοῦτο πολὺ ἀργά, ἀφοῦ ἐζήτησαν τὴν πτώχευσιν αὐτοῦ τοῦ ἱμπρεσαρίου, τοῦ πεφλημένου τῷ κ. Συγγρῶ Λασσαλ, ὅλοι οἱ παντοπῶλαι καὶ οἱ λαχανοπῶλαι, οἵτινες ἔσχον τὴν γενναιότητα καὶ τὴν ἀπρονοησίαν νὰ τὸν διατρέψωσι. Καὶ φαντασθῆτε τώρα τὴν καταπτώσιν νὰ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ἐκεῖνος, ὅστις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐν στολῇ καὶ μετὰ μειδιαμάτων ἐδέχετο τοὺς Βασιλεῖς ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τοὺς ὠδήγει εἰς τὸ θεωρεῖόν των. Ὡ παρασμένα μεγαλεῖα!

Ἐχομεν μίαν πρότασιν:

Ὁ κ. Συγγρὸς νὰ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πνευματικῆς πτωχεύσεως, ἀφοῦ εἶχε τὸν ἥρωισμόν νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ θέατρον εἰς χεῖρας τοῦ Λασσαλ.

Καὶ ἐν ἱστορικὸν περὶ τοῦ Λασσαλ.

Εἰς τὸν Ἄσσο Σπαθί, νομίζομεν, ὅτι ἀπαντᾷ ἡ λέξις Γρεσ μὲ τὴν σημασίαν τοῦ κλέπτου ἐν χαρτοπαίξει. Ὁ κύριος αὐτὸς ἱμπρεσάριος ἐν Κωνσταντινουπόλει παριστῶν μετ' ἰδιάζοντος τόνου ἐξέφερε τὴν λέξιν ταύτην καὶ ... ἀπειδοκιμάσθη οἰκτρῶς, διακοπείσης μάλιστα τῆς παρα-

στάσεως. Μετὰ τοῦτο ἐδῶ σήμερον πωλεῖ φιλελληνισμὸν λιανικῶς καὶ χανδρικῶς.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ νέον θέατρον τὸ τοῦ Μπούκουρα κοινῶς ὁμολογεῖται, ὅτι εἶνε κατάλληλον καὶ διὰ θερμὰ λουτρά ἀκόμη. Μάλιστα ἠκούσαμεν τὸν ἐξῆς διάλογον, οὔτινος ἐγγυώμεθα καὶ τὴν γνησιότητα.

— Φαίνεται, ὅτι προχθὲς ἐκρουολόγησα εἰς τὸ νέον θέατρον.

— Νὰ πᾶς εἰς τὸ Παλαιόν, ἐάν δὲν εἶσαι τῆς ὁμοιοπαθητικῆς μεθόδου.

Καὶ συρρέει πολὺς ὁ κόσμος εἰς τὸ παλαιὸν θέατρον, τὸ ὅποιον ἤρχισε ν' ἀναλαμβάνῃ ὅλην τὴν νεανικὴν του ζωὴν. Φαντασθῆτε! ἔπρεπε νὰ γίνῃ νέον θέατρον διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ζωὴν αὐτὸ τὸ χρησιμεῖον μόνον εἰς ἔνδειξιν ἐσχάτης περιφρονησεως. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφισβόλια, ὅτι ἡ αὐτὴ κατάστασις θὰ διατηρηθῇ μέχρι τέλους τῆς χειμερινῆς περιόδου, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὁ κ. Ταβουλάρης νέα ὅλως δράματα σκοπεῖ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀγκυπῶντας καὶ ὑποστηρίζοντας τὴν Ἑλληνικὴν σκηνήν.

Ὁ νῆος ἰσὺς γυνῆος

ΑΠΟΧΩΡΗΤΗΡΙΑ

Φαγώθηκα μὲ τ' ἀποχωρητήρια,
Σύμβουλοι, νομαρχία, δικαστήρια
Μικροὶ μεγάλοι ὁ καθεὶς ὑπάλληλος
Θέλει αὐτὸς νὰ κρίνῃ ὡς κατάλληλος.
Εἰρήν' ὑμῖν, ὦ ἀδελφοί, εἰρήνη!
Ἀφήσατε τὸν κύρ Θόδωρο νὰ κρίνῃ
Εἶνε ὀρθὴ ἡ ἰδική του κρίσις.
Εἰς τὰς παρὰ - ὑπὸ - ἀποχωρήσεις.

Κελεμεβεριδῆ

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Θήρας:

«Ἡ τε Λέσχη καὶ ἡ Πρόεδρος ἡμῶν ἐν μυστικῇ, σιωπηρᾷ ἀλληλεγγύῃ χωροῦσιν ὑποβασταζόμενοι καὶ ῥάδιον παντὶ νὰ νὰ διακρίνῃ ὅσον ἀμυδρῶς ταύτας ἐπὶ τὸ οὐτὸ διὰ τῆς αὐτῆς ἀγούσας.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Τὸ μεγαλεῖτερον σχολεῖον τοῦ κόσμου εἶναι τὸ αὐτὸ τοῦ Κόσμου Σχολεῖον. Οὐδεμία παιδείσις, οὐδεμία γνώσις ἀνωτάτου ποῖαν τινα ἔχουσιν ἀξίαν, δυνάμεναι οἷον-δήποτε νὰ ἐπιφέρωσι πρακτικὸν ἀποτέλεσμα.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Καὶ διατί; Διότι καθ' ἣν ἡλικίαν ὁ ἄνθρωπος εἶναι